

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

7. De filijs Samuelis, declinantibus post auaritiam, accipientibus munera,
& peruertentibus iudicium, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Ex libr. 1. Regum cap. 8. De filiis Samuelis, declinantibus post auaritiam, accipientibus munera, & peruertentibus iudicium, quos cum maiores populi Israëliti de dignarentur amplius sustinere iudices, respondit Dominus, non illos, sed se à populo abiectum esse.

CAP. VII.

CUM senuisset Samuel, posuit filios suos iudices super Israel, fuitq; nomen filij eius primogeniti Iohel, & nomen secundi Abia, Iudicum in Bersabee. Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius, sed declinauerunt post auaritiam, acceperuntque munera, & peruerterunt iudicium. Congregati ergo vniuersi maiores natu Israel, venerunt ad Samuelem in Ramatha, dixeruntque ei, Ecce tu senuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis. Constitue igitur nobis regem, vt iudicet nos, sicut & vniuersæ habent nationes. Displicuitque sermo in oculis Samuëlis, eo quod dixissent: Da nobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum. Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem populi in omnibus quæ loquuntur tibi, Non enim abiecerunt te, sed me, ne regnem super eos. Ecce per magistatus legitimè constitutos, præcipuè verò illos, qui spiritualibus gubernaculis ordinaria vocatione præfident, Dominus Deus ipsum regnare profitetur, qui etiam si in manifesta crimina prolabantur, vt filij Samuëlis, ex
hac

hac tamen historia elucescit, grauissimè De-
um offendere illos, qui hac occasione res no-
uas moliuntur. In quibus quantò magis pro-
grediuntur, tantò grauiora diuersarum affli-
ctionum mala sibiipsis accersunt, multoque
maiora, quàm illorum quos reijciunt, repudi-
atione se declinatos sperauerunt. Filij Sa-
muëlis auaritiam sectantes, peruertendo iudi-
cium accipiebant munera. Reijciunt illos
subditi, & postulant sibi regem. Quid verò
sub rege erant passuri? Hoc est, inquit Samuel
regis, qui imperaturus est vobis, filios ve-
stros tollet, & ponet in curribus suis, facietq;
sibi equites & præcursores quadrigarum sua-
rum, &c. Filias quoque vestras faciet sibi vn-
guentarias & focarias & paneficas. Agros quo-
que vestros & vineas & oliueta optima tollet,
& dabit seruis suis. Sed & segetes vestras, &
vinearum redditus addecimabit, vt det eunu-
cis & famulis suis. Seruos etiam vestros &
ancillas & iuuenes optimos & asinos auferet,
& ponet in opere suo. Greges quoque vestros
addecimabit, & vos eritis ei serui. In quem lo-
cum D. Greg. Magnus, Cùm, inquit, sacerdotes
malè viuunt, à laicis iudicandi non sunt. Di-
gno indigniorem recipiunt Israelitæ, qui in-
dignum indignè eijcere præsumpserunt. Nam
de filiis Samuëlis dicitur: Acceperunt munera,
& peruerterunt indicia. De eo autem rege,
quem filij Israel petunt, terribiles valdè minæ
proferuntur, quia dicitur: Agros vestros tollet

Greg. lib. 4.
exposit. in 1.
Reg. cap. 4.

& oliueta, & dabit seruis suis. Et quis sapiens non attendat, quia nequius sit, publica violentia agros & vineas tollere, quàm vt acciperent munera, prætectu veritatis iudicium permutare? Hæc culpa, quadam verecundia tegitur, pudore obumbratur. Culpa verò illa tantò nequior cernitur, quantò manifestius atque atrocius perpetratur. Hæc ibi D. Gregor. Sed insuper hoc quoque à regia dignitate actum est, vt cap. 1. libri 4. expositionis in 1. Reg. obseruauit idem Gregor. vt populus qui malos Samuëlis filios abijciendo, Deum ipsum oblique abiecerat, postea pessimo exemplo & præcepto regum, manifestè à Deo apostataret, idola coleret & simulacra adoraret. Omnia quidem hæc iuxta egregij doctoris vocè, in figura contingebat illis, scripta sunt autem propter nos. Iam quidem apertè cognoscimus, inquit ibidem D. Gregor. horum Israëlitarum audaciam, quæ diuinæ indignationis iudicia secuta sint, & tamen contra voluntatem Dei, contra prælatorum sanctæ Ecclesiæ consilium, agenda proponere non timemus. In malo quoque proposito reprehensi resistimus, & salubria maiorum consilia, insuperabili malo perniciæ vincere conamur. Videmus quanti mali incrementum sit, pereuntes aspicere, & sequi ad perditionem, eorum vestigia non timere: poenales laqueos mortis incurrentes cernere, & ipsidem laqueis irretiri nequaquã metuere. Hæc ille. Notum est quid florentissimo Græcorum regno

L. 67. 10.

regno acciderit, qui cum Romanæ Ecclesiæ obedientiam præstare detrectarent, ecce iam annis plusquam Barbaricæ seruitutis iugum sub immanissimo Turca sustinent. Sed quid opus longè ut factorum exempla petantur? In vicinis quibusdam prouincijs excussæ sunt leue iugum Catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ, profligauerunt sacerdotes, vastarunt Ecclesias, in exilium eiecerunt vniuersos auitæ & Catholicæ religionis professores, famelicum & rapacissimam perditissimorum hominum colluiem recipientes, nec hoc contenti, ut mala sua grauioribus malis accumularent, spreto & abiecto rege suo longè optimo & clementissimo, Deumque religiosissimè colente, stolido ranarum æfopicarum exemplo non vnam sed plures sibi accersuerunt colonias, à quibus longè grauius affligantur, quam Samuel suos Israelitas affligendos spiritus prophético prædixit. O cecitatem nō vno lacrymarum fonte plangendam.

Ex lib. 1. Reg. Marcus Marulus libr. 3. cap. 5. & citat Contr. Lycosthenes Saul & Doeg sacerdotes Nobæ interficientes. (alijs ministris id scelus detrectantibus,) seipsos postea interemerunt.

CAP. VIII.

Missarii Saulis regis, iussi interimere sacerdotes Nobæ, eò quod Dauidem (quem *1. Reg. 12.* ipse rex persequabatur) suscepissent, non sunt ausi manum eis inferre. Aderat rex, in facinus